

Despre **omul** Nicolae Teodoreanu s-au spus și se vor mai rosti cuvinte frumoase, încărcate de dor și nostalgie, de respect și iubire. Blând și smerit, o întruchipare a discreției și distincției, asemenea patronului său spiritual, Sfântul Ierarh Nicolae, prietenul nostru nu ezita să devină uneori categoric și tranșant, hotărât și neclintit, chiar aspru, atunci când în jurul său se iveau probleme de morală și etică, de cinstă, corectitudine, onoare și, nu în ultimul rând, de credință; la fel ca și Sfântul Nicolae.

Dragul nostru prieten și coleg a plecat dintre noi mult prea devreme, la vîrsta deplinei maturități umane și creatoare, lăsând în urmă un mare gol pe care nu vom fi în stare să-l umplem vreodata! Să-i fie drumul lin și luminos, în Împărăția lui Dumnezeu, aşa cum a fost și el un izvor de lumină pentru noi, toți cei care am avut privilegiul să-i stăm în preajmă! Veșnică să-i fie pomenirea!

Constantin SECARĂ

„Există mereu sentimentul că nu am învățat destul...”

Personaj discret, temeinic informat, laborios și extrem de conciliant, Nicolae Teodoreanu a fost pentru mulți dintre noi nu doar coleg, ci și un exemplu de aleasă atitudine etică și noblețe sufletească, calitate în baza cărora s-au clădit relații trainice. Deși

în plin parcurs, opera sa conține deja valențe de memorabilitate, dincolo de perimetru academic. A făcut enorm pentru documentarea și arhivarea bibliotecilor maestrului Ștefan Niculescu căruia i-a fost apropiat prieten.

Nicolae Teodoreanu a absolvit Conservatorul de Muzică din București (actualul UNMB) fiind licențiat în compoziție sub îndrumarea maestrilor Aurel Stroe și Anatol Vieru. Ulterior, beneficiind de o bursă DAAD s-a specializat la Universität der Künste Berlin (1994-96) și apoi, în baza unei burse Herder, la Universität für Musik und darstellende Kunst din Viena (1996-97), unde s-a specializat în muzică electronică cu Dieter Kaufmann. A obținut doctoratul la Academia de Muzică Gheorghe Dima din Cluj-Napoca în 2002, cu disertația *Sisteme de intonare în folclorul românesc*. Este deținător a mai multor premii ale UCMR și a Premiului George Enescu al Academiei Române.

Fundamental era la Nucu (cum îi spuneau apropiatii) neoprirea din a învăța. Nu pentru a demonstra ori a-și ocupa decent timpul, ci pentru a accede, a deveni. Poate că pentru Nucu a învăța era tot un fel de a crea. Într-un interviu acordat Andrei Apostu pentru nr. 6 al revistei Muzica din 2017, Nicolae Teodoreanu declară: „Există mereu sentimentul că nu am învățat destul... Si acum merg în vară la Iași la un masterclass de muzică bizantină. Aș merge și la un curs de gamelan, de pildă, dacă s-ar ține; am văzut odată la Köln cum se studiază gamelanul și mi-ar fi plăcut să fac o astfel de specializare; e tot o muzică savantă, ca și cea bizantină.”

George BALINT

Paul Urmuzescu

După plecarea spre astre a doamnei Camelia Dăscălescu, în decembrie 2016, Paul Urmuzescu devenise decanul de vîrstă al compozitorilor noștri de muzică ușoară. Se născuse la București pe 28 iunie 1928, cu doar 6 luni înaintea lansării postului național de radio, unde avea să lucreze cu deosebit succes 17 ani. De numele buniciului său, Dragomir Hurmuzescu, se leagă prima emisiune de radio oficială de la noi, acesta devenind apoi președinte al "Societății de difuziune publică" din România. Chiar dacă publicul larg îl cunoaște datorită șlagărelor sale de muzică ușoară (cele mai cunoscute: "Prima chemare", "La anii mei", "Marea cântă", "Va veni o clipă"), de prin 1971 a mai compus doar sporadic muzică ușoară, consacrandu-se altor genuri muzicale (de scenă, instrumentală, de film, vocal-simfonică, pentru teatrul radiofonic, electronică, scriind chiar și o operă, "Eminescu"). Când i-am consacrat o carte editată de Biblioteca Metropolitană, în colecția "Patrimoniul muzical românesc", avea 83 de ani și se mândrea cu lucrările elaborate pentru pian, sintetizator și computer, recunoscut ca atare de toate encyclopediile muzicale universale! Spicuim câteva din titlurile lucrărilor sale importante ne-circumscrise muzicii ușoare: *Divertisment concertant, Divertisment pentru vioară și orchestră, Ficțiune ambientală, Interludiu, Kaleidoscop, Lacul, Mioritică, Pantomimă, Percuție și impresii, Preludiu liric, Quasi fugato, Studiu pentru harpă, Toccata, Toccata brevis*. Dincolo însă de impresionanta creație muzicală, Paul Urmuzescu a fost un deschizător de drumuri în istoria modernă a Radiodifuziunii, fiind, între 1947 și 1964, rând pe rând, redactor de programe, ilustrator muzical, inginer de sunet, în această ultimă ipostază fiind un adevărat șef de școală, cum își amintea Titus Munteanu, Alexandra Cepraga sau Jolt Kerestely. De asemenea a fost un real ctitor al emisiunilor de divertisment, și nu numai, la Televiziunea Română, la începurile acesteia, trecând, între 1964 și 1979, prin ipostazele de redactor muzical, șef de secție, realizator de spectacole și emisiuni. În paralel cu munca la Radio, unde fusese angajat la numai 19 ani, a urmat serioase studii muzicale la Conservatorul bucureștean, în intervalele 1947-1950 și 1962-1966, având între dascăli pe Ioan D. Chirescu, Victor Iușceanu, Adrian Rațiu, Myriam Marbe, Aurel Stroe, Carmen Petra Basacopol, George Bălan, Petre Brăncuși, luând de asemenea lecții cu Theodor Rogalski, Iosif Prunner Jr., Nicolae Buicliu, Tudor Ciortea. La 40 de ani a fost numit director muzical al primului festival internațional "Cerbul de aur" de la Brașov, desfășurat în martie 1968. Paul Urmuzescu a fost distins cu numeroase premii ale UCMR: în 1984 pentru musical-ul "Vila cu iluzii", în 1990 pentru monumentala operă în 3 acte "Eminescu", în 1999 pentru "Epos" (baladă pentru harpă), în 2001 pentru "Contraste" (piesă pentru pian și computer), în 2006 pentru "Oglinda" (muzică de scenă).. Nu a fost în mod deosebit interesat de participarea la festivalul de la Mamaia, având în palmares doar mențiunea din 1966 cu "Prima chemare", șlagăr lansat de Pompilia Stoian; cu toate acestea, în anul 2000 organizatorii i-au conferit un Premiu de excelенță, ceea ce îi vor oferi în anii următori și TVR sau Ministerul culturii. În 2003 revista noastră i-a decernat premiul "O viață închinată cântecului", pentru întreaga activitate artistică. În panopia din apartamentul situat în Piața Palatului mai strălucea ordinul "Meritul cultural", clasa I. Între performanțele sale pe plan internațional se înscrău la loc de cinstă elaborarea coloanei sonore pentru festivitatea de deschidere a "El Mundial"-ului, campionat găzduit de Spania, 1982; muzica scrisă pentru festivitățile de deschidere a "Jocurilor maghrebiene"

din Maroc, de la Casablanca (1983) și Rabat (1985). Fiicele sale încălcăt pe urme, Anca în postură de editor de imagine la TVR, iar Adriana de scenograf la Opera Națională din București.

În ce privește muzica ușoară, a colaborat în domeniul versurilor cu textierii Mihai Dumbravă, Eugen Dumitru, Eugen Rotaru, Mihai Teodorescu, Ovidiu Dumitru, Roxana Popescu, Harry Negrin, Victor Brătulescu, Aurel Storin, Saşa Georgescu sau cu poetul Vlaicu Bîrna, interpreții săi preferați fiind Margareta Pâslaru, Pompilia Stoian, Ileana Popovici, Puica Igiroșanu, duetul Stereo, Marina Voica, Stela Enache, Aurelian Andreescu, Cornel Constantiniu, Mirabela Dauer. La "Cerbul de aur" a fost ales, între alții, de două dintre laureatele edițiilor

La lansarea cărții despre P. Urmuzescu

originale, dintre 1968-1971, Urszula Sipinska din Polonia (versiunea sa s-a chemat "When you are my age") și Gaby Novak din Iugoslavia ("Essere giovane"). Dar iată cele mai cunoscute creații ale sale de pe tărâmul "lejer": "La anii mei", "Prima chemare" (Pompilia Stoian), "Va veni o clipă", "Cu el...", "Cupidon", "Dac-aș spune "da"" (Margareta Pâslaru) "Marea cîntă" (Ilinca Cerbacev) – piesă reluată cu succes în 1970 la Brașov de Angela Similea, care a cucerit atunci "Cerbul de argint", "Ai plecat", "Nu cred" (Puica Igiroșanu), "Om lângă om" (Marina Voica), "București", "Vise, vise", "Trenul" (Aurelian Andreescu), "Bună seara, Cosânzeana!" (Cornel Constantiniu), "Cântă Universul", "Ritm și dans", "Fir de nalbă" (duetul Stereo), "Dacă-mi spui "bun rămas"" (Mirabela Dauer), "Părerea mea" (Anda Călugăreanu și Mihai Dumbravă), "Tîrziu, ca niște păsări argintii...", "Vremea" (Stela Enache), "Teii, plopii..." (Jean Păunescu).

La vestea dispariției lui Paul Urmuzescu m-au sunat, pentru a-și exprima durerea și a mă ruga să transmit condoleanțe fiicelor sale, mulți din cei care au fost și la lansarea cărții despre el (vezi foto), în urmă cu 7 ani: Margareta Pâslaru, Corina Chiriac (care n-a putut uita orchestrația pe care Urmuzescu i-a făcut-o la "Valurile Dunării", cu care a impresionat la "Steaua fără nume"), Cornel Constantiniu (care a jucat în 1956, alături de fratele său geamăn Mircea, dublul rol din "Prinț și cerșetor", muzica fiind semnată de Urmuzescu). Același lucru l-au făcut, prin mail-uri emotionante, Pompilia Stoian, din Germania, și Ileana Popovici, din Italia, de la Sanremo. După ce Pompilia Stoian s-a stabilit în RFG, Urmuzescu a înregistrat "La anii mei" cu Ileana Popovici, fiind de neuitat filmarea de la Castelul Huniazilor, cu Boris Ciobanu operator și Carmen Dobrescu regizoare. Iar cunoscuta realizatoare a TVR Ioana Bogdan își amintește cu nostalgie de

colaborarea lor, deplângând faptul că oamenii de mare valoare nu sunt cinstiți cum se cuvine, nici măcar atunci când ne părăsesc: "Eram puștoaică și am lucrat cu Paul Urmuzescu la începutul anilor '70. Era spectaculos, oximoronic, bezmetic, împrăștiat, strălucit, insuportabil de schimbător. Știindu-mă tipică și ambițioasă, Tudor Vornicu m-a pus să stau "de pază" lângă Paul, să-l împiedic să greșească. Ha, ha, ha! Dincolo de anecdotică, Paul era fa-bu-los! Un muzician rafinat, cu idei regizorale interesante. Am învățat foarte multe de la el, i-am mulțumit în timp și-i mulțumesc și acum. Ca să faci asta, trebuie să ai delicatețea și încăpățânarea de a-l înțelege pe un om atât de special, din care țășneau ideile într-un ritm mult mai rapid decât puterea altora de a le descifra. Și ce spune omul neputincios, cam leneș mintal și ciupit puțin de gelozie? "A, ăsta e nebun!". Vornicu înțelesese asta! Paul avea idei, chiar surprinzătoare. La un moment dat mi-am creat propriul drum în televiziune, dar am rămas buni prieteni și era uimit de argumentarea mea asupra meritelor lui. Credea sincer că nu le vede cineva, deși își dorea. În ultimii ani, de la apariția computerelor (Paul a avut așa ceva printre primii), am ținut o corespondență regulată, măsurând mereu, cu sinceră toleranță, nemernicia unora și, cu înțelegere, zădărnicia frământărilor inutile sau ticăloase ale unora dintre semenii noștri. Dumnezeu să-i ierte și să-i lumineze drumul către pulberea de stele!".

Pentru tot ce a făcut în cele două instituții publice, compozitorul Paul Urmuzescu ar merita măcar o plăcuță undeva, într-un studio, la TVR sau Radiodifuziune... Dar știu oare cei de azi cine a fost Paul Urmuzescu?

Octavian URSCULESCU

Se pare că siragul deceselor nu mai are sfârșit: ne părăsesc muzicieni, ziariști, animatori culturali. Din această ultimă categorie făceau parte **Marian Bistriceanu** (70 de ani, redactor limba engleză Radio România și Radio Vacanța, voce de neuitat, sute de interviuri în engleză cu mari personalități străine, printre care și muzicieni celebri) și **Laurențiu Toma** (80 de ani), directorul Casei de cultură a Studenților (Preoteasa), legendarul "nea Tomiță", care a păstorit decenii la rând în Calea Plevnei 61 o activitate prodigioasă - de cercuri, coruri, formații, spectacole, festivaluri și a trăit "pe propria piele" demonstrațiile studențești din decembrie 1968. Fără sprijinul lui, cultura studențească ar fi fost mult mai săracă. La Casa Studenților frații Petrescu au înființat primul Pop Club din țară (din căsătoria

scriitorului Camil Petrescu cu actrița Eugenia Marian, în 1947 s-a născut **Aurelian Camil Jr.**, apoi fratele Octavian Ocu). Camil Jr. a început să colaboreze la Radio România la "Metronom"-ul realizat de Cornel Chiriac, iar după fuga acestuia, a plecat și el în 1969 în Germania, a colaborat la Europa Liberă și apoi a plecat în SUA. În 2011 Camil și soția Roxana (nu au copii) s-au repatriat, dar un infarct l-a răpus anul trecut: la crematoriul Vitan s-au pus 2-3 cântece cu Beatles, aşa cum a dorit.... (**Dan CHIRIAC**)